SZÁLINGER BALÁZS

Vegyesvárosiakkal verődtem társaságba

Vegyesvárosiakkal verődtem társaságba.

Hatalmas volt a szívük
nyelvük alatt
Átfújt a szél
szájukban rossz bor száradt
Ültek a belső szilvafa tövében
A részvét jólnevelt kereszttüzében
Beszéltek
és beszéltek
domborműveket
Hasítottak az ég aljáról
és mesélték
Megint áttörni voltak kénytelen.

Némelyikről egész családot vágtak
Le
másról feleséget
vagy szülőket
Gazdaságot
karriert
végtagot
És volt aki csak a papot siratta.

Mintha felismertek volna egyvalakit
Két panasz közt
aki én voltam egykor
Ki tudja hogy kivel kevertek
aztán visszaültek
Kezükben szomorú lett a pohár
Emlékeikben rossz lett a gyerekkor
Egy csak egy maradt tiszta csalhatatlan
Örök álmuk
Vegyesváros
a hely.

*

Szívünkben fojtott trieszthegedű –
Igyál barátom mi kimaradunk ebből –
Szívünk letaposott Aranyosbánya –
Nem baj barátom mi kimaradunk ebből –
Szívünk vánkosán történelemhuzat –
Jól van barátom mi kimaradunk ebből –
Szívünk történelmi szurdokszerűség –
Igyál barátom mi nem kockáztatunk –
Szívünk a szívünk a szív körül a szívben –
Mondom barátom mi kimaradunk ebből –
Szűnni nem akaró gőgös prépostbeállás
Hullák fölött ünneplő ég alatt –
Szerintem te feldúlt vagy
értelek
Igyál barátom
zavarsz
de fizetem.

*

Vegyesvárosban jószándék pattant ki
A kályhából
fegyverre kelt mind aki férfi
A főgimnázium még áll
de fölötte regnál
Régi pajtásunk
báró Szuteréni.
Szuteréni!
Nevet nem hallhat senki
Nagyobb undorral kiejteni itt
Ha meggyulladna lánccal oltanák el!

Neve hallatán üldözötteink
Szemében megfagy
karcolni kezd a tenger
Ó az az átkozott
az a forgolódó
Ember
az az alacsonykövű
egyrészt-
Másrészt-ember
az a dög
az a foszló

Faipar
az a tél
az a halálsötét
Völgy
az az újdon badacsonyi báró!

Szuteréni!
Mikor legutóbb láttam
Fülében hagytam három szónyi jót
És most bárhova lép
törődött városok
Fogszorított advent
és lincselés
Meg-megújuló Chopin-hóesésben.

*

Ezek a rongyos fiúk megálltak itt
A szigethegység déli oldalán
Nagyág alatt a Buli-hegyen innen
S nem értenek
semmit sem értenek.

*

Srácok
próbálok koncentrálni rátok
De már most azon töröm a fejem
Mi lesz ha sátrat bont a fejedelem
S fájdalmatokat hogyan illeszthetném
Az én történetembe.

Vegyesváros a földdel lesz egyenlő
És ti lesztek a föld

Örök hősei ti lesztek a tájnak

Tőlem viszont néném libasorban
Szerethető átélhető
És semmiképp-se-végképp-kellemetlen
Fájdalmakat várnak.

*

Minden kellemes
úgy mondanám fiúk
Ha nem élnétek életetek burkában
Ez most a rend
hogy minden kellemes
Nyalókázó lovag söpör a tájon át
Kardja jelkép megmozdít valamit
Bennünk
a napfény maximum megcsillan
Az élén
nehézfém buzogánya élmény
De már nem sújt le
nem forog
Nem sérteget
nem értitek fiúk? –
Úgy mondanám
de csak néznének bambán
Kiszúrt szemekkel és fületlenül.

Lassan a szakképzés kerül majd előtérbe
A gyártósori munkásnak már elég
Ha betanítják a jobb vagy a bal kezét –
Mondanám de csak néznének bambán
Kiszúrt szemekkel és fületlenül.

Az Egry-villa szőlőpajzsa mögött
Az expresszionizmusnak sajátos
Balatoni arca – *ó én barom*
Végignézek rajtuk s nem folytatom.

A kedvükért szidom még Szuterénit
Aki minden szitkot megérdemel
Nyilvánvaló hibákat követ el
S bár nézzünk meg más szempontokat is
Nincs ellenemre elhatárolódni.

Szomorú hogy ettől megélénkülnek.

*

Jóistenem
még csak harmincegy éves
Vagyok –
még lehetnek ötleteim
Az elektromos kertben –
még lehetnek
Bizonyításaim az ég alatt –
Még elgurulhatok foltatlan májjal
Az évszázad közepéig –
még lehetek
Sikeres óvodás –
eltitkolt gyönyörű
Hegedűverseny –
én még kezdődhetek.

Indulok is ha a fejedelem
Befogat végre
török földre kísérem
S addig szívesen elidőzöm itt
Minden nyomorú istenrontotta lénynek
Hallgatom a keserveit
de élek –
És inkább hazámra vetek keresztet.

Így lesz a jobb.
Ők még elpusztulhatnak
Érte – én már csak sóhajtozhatok.

*

Aztán ők is az én fájdalmam lesznek.